

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 1166

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 16 decembrie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.633. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru modificarea și completarea unor acte normative privind înregistrarea/anularea înregistrării în scopuri de taxă pe valoarea adăugată și privind declararea taxei pe valoarea adăugată.....	2–7
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 356 din 6 octombrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	8–13
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
Raport detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale — candidat independent Ghenu George	14
Raport detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale — Partidul Național Liberal	15–16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru modificarea și completarea unor acte normative privind înregistrarea/anularea înregistrării în scopuri de taxă pe valoarea adăugată și privind declararea taxei pe valoarea adăugată

În temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere dispozițiile art. 316 și 323 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și avizul conform al Ministerului Finanțelor, comunicat prin Adresa nr. 842.338 din data de 26.11.2025,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 239/2021 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor art. 316 alin. (1) lit. a), b) sau c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 23 februarie 2021, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) În cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, aceasta se consideră valabilă începând cu data înregistrării fiscale, potrivit art. 316 alin. (11) lit. a) din Codul fiscal. Prin excepție, în cazul persoanelor impozabile care solicită odată cu înregistrarea în registrul comerțului și înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, aceasta se consideră valabilă începând cu data înregistrării persoanei impozabile în registrul comerțului.

(2) În cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, aceasta se consideră valabilă începând cu data depășirii plafonului de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1) din Codul fiscal, potrivit art. 316 alin. (11) lit. b) din Codul fiscal.

(3) În cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, aceasta se consideră valabilă începând cu data solicitării înregistrării în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (11) lit. c) din Codul fiscal.”

2. În anexă, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. Prezenta procedură se aplică pentru înregistrarea în scopuri de TVA, potrivit prevederilor art. 316 alin. (1) lit. a), b) sau c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (*Codul fiscal*), a persoanelor impozabile care au sediul activității economice în România și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile, scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere, cu locul în România, care solicită înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată la organul fiscal competent în următoarele situații:

a) înainte de realizarea unor astfel de operațiuni, dacă declară fie că urmează să realizeze o cifră de afaceri care depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1) din Codul fiscal, fie că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire, dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

b) dacă în cursul unui an calendaristic depășesc plafonul de scutire;

c) dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire, dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă.”

3. În anexă, punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6. (1) Dacă persoana impozabilă care solicită înregistrarea în scopuri de TVA este declarată ca inactiv fiscal, compartimentul de specialitate întocmește Decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA.

(2) În cazul persoanelor impozabile care au solicitat înregistrarea, potrivit art. 316 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, data anulării înregistrării în scopuri de TVA este:

a) data înregistrării în scopuri de TVA, respectiv data depășirii plafonului de scutire, dacă data declarării inactivității fiscale este anterioară datei depășirii plafonului de scutire și contribuabilul nu a fost reactivat până la data solicitării înregistrării în scopuri de TVA;

b) data declarării inactivității fiscale, dacă data declarării inactivității fiscale este ulterioară datei depășirii plafonului de scutire și contribuabilul nu a fost reactivat până la data solicitării înregistrării în scopuri de TVA.

(3) În cazul persoanelor impozabile care au solicitat înregistrarea, potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, data anulării înregistrării în scopuri de TVA este:

a) data înregistrării în scopuri de TVA, respectiv data solicitării, dacă data declarării inactivității fiscale este anterioară datei solicitării înregistrării în scopuri de TVA;

b) data declarării inactivității fiscale, dacă data declarării inactivității fiscale este ulterioară datei solicitării înregistrării în scopuri de TVA, dar anterioară comunicării certificatului de înregistrare în scopuri de TVA.

(4) În decizia de anulare se înscriu și seria, și numărul Certificatului de înregistrare în scopuri de TVA.”

4. În anexă, punctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„8. (1) Dacă persoana impozabilă care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau asociații/administratorii persoanei impozabile au înscris în cazierul fiscal infracțiuni și/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările și completările ulterioare, compartimentul de specialitate întocmește Decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA.

(2) În cazul persoanelor impozabile care au solicitat înregistrarea, potrivit art. 316 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, data anulării înregistrării în scopuri de TVA este:

a) data înregistrării în scopuri de TVA, respectiv data depășirii plafonului de scutire, dacă faptele de la alin. (1) sunt înscrise în cazierul fiscal anterior datei depășirii plafonului de scutire și nu au fost scoase din cazierul fiscal până la data solicitării înregistrării în scopuri de TVA;

b) data comunicării deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, dacă faptele de la alin. (1) au fost înscrise în cazierul fiscal ulterior datei depășirii plafonului de scutire și până la data solicitării înregistrării în scopuri de TVA.

(3) În cazul persoanelor impozabile care au solicitat înregistrarea, potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, data anulării înregistrării în scopuri de TVA este:

a) data înregistrării în scopuri de TVA, respectiv data solicitării, dacă faptele de la alin. (1) sunt înscrise în cazierul fiscal anterior datei solicitării înregistrării în scopuri de TVA;

b) data comunicării deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, dacă faptele de la alin. (1) sunt înscrise în cazierul fiscal ulterior datei solicitării înregistrării în scopuri de TVA, dar anterior comunicării certificatului de înregistrare în scopuri de TVA.

(4) În decizia de anulare se înscriu și seria, și numărul Certificatului de înregistrare în scopuri de TVA.”

5. În anexă, la punctul 10, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Dacă persoana impozabilă este înregistrată în Spațiul privat virtual, Certificatul de înregistrare în scopuri de TVA se poate comunica prin mijloace electronice de transmitere la distanță, potrivit legii, prin intermediul Spațiului privat virtual.”

6. În anexă, la punctul 11, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Prin excepție de la alin. (1), în cazul persoanelor impozabile care solicită odată cu înregistrarea în registrul comerțului și înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, compartimentul de specialitate, după primirea informațiilor de la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu privire la cererea de înregistrare în registrul comerțului, operează în Registrul contribuabililor înregistrarea în scopuri de TVA și înscrie persoana impozabilă în Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, cu data înregistrării persoanei impozabile în registrul comerțului.”

Art. II. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2012/2016 pentru aprobarea Procedurii de modificare, din oficiu, a vectorului fiscal cu privire la TVA, precum și a modelului și conținutului unor formulare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 592 din 3 august 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În anexa nr. 1, la capitolul I punctul 3, litera b) se abrogă.

2. În anexa nr. 1, la capitolul I punctul 4, litera b) se abrogă.

3. În anexa nr. 1, la capitolul I punctul 6.1, după litera f) se introduce o nouă literă, litera f¹), cu următorul cuprins:

„f¹) pentru anularea înregistrării în scopuri de TVA, în situația prevăzută la art. 310² alin. (7) din Codul fiscal, respectiv în situația în care persoanele impozabile care au sediul activității economice în alt stat membru și care sunt înregistrate în scopuri de TVA în România conform art. 316 din Codul fiscal optează pentru aplicarea, în România, a regimului special de scutire pentru mici întreprinderi în România pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate în România;”.

4. În anexa nr. 1, la capitolul I, punctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„8. După anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA în situațiile prevăzute la pct. 6.1 lit. b), d)-f¹) și h),

compartimentul de specialitate procedează la înscrierea persoanei impozabile în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, a fost anulată și aplică, potrivit reglementărilor legale în vigoare, procedura de radiere, din oficiu, din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, în cazul persoanelor impozabile care figurează în acest registru la data anulării înregistrării în scopuri de TVA.”

5. În anexa nr. 1, la capitolul II, punctul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. În situația prevăzută la pct. 4, în care contribuabilul depune declarația de mențiuni, compartimentul de specialitate emite certificatul de înregistrare în scopuri de TVA, înregistrarea în scopuri de TVA fiind valabilă, după caz, începând cu:

a) data prevăzută la art. 316 alin. (11) lit. b) din Codul fiscal, respectiv data depășirii plafonului de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1), în cazurile prevăzute la art. 316 alin. (1) lit. b), precum și în cazurile prevăzute la art. 310 alin. (6²) lit. a) din Codul fiscal; sau

b) data prevăzută la art. 316 alin. (11) lit. d) din Codul fiscal, respectiv a 5-a zi următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (2), (4) și (6) din Codul fiscal, dacă nu aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 310² din Codul fiscal; sau

c) data prevăzută la art. 316 alin. (11) lit. e) din Codul fiscal, respectiv data de la care persoana impozabilă încetează să aplice regimul special de scutire prevăzut la art. 310², în cazurile prevăzute la art. 316 alin. (2), (4) și (6) din Codul fiscal; sau

d) data prevăzută la titlul VII pct. 90 alin. (2) din normele metodologice, respectiv data solicitării înregistrării în scopuri de TVA potrivit art. 317 alin. (1) din Codul fiscal.”

6. În anexa nr. 1, la capitolul II punctul 82, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) decizia privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA, având bifată căsuța corespunzătoare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 3 la ordin. Data înregistrării, din oficiu, în scopuri de TVA este, după caz:

(i) data prevăzută la art. 316 alin. (11) lit. e) din Codul fiscal, respectiv data de la care încetează să se aplice regimul special de scutire prevăzut la art. 310² din Codul fiscal, în cazurile prevăzute la art. 316 alin. (2), (4) și (6) din Codul fiscal; sau

(ii) data prevăzută la art. 316 alin. (11) lit. f) din Codul fiscal, respectiv data depășirii plafonului de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1) din Codul fiscal; sau

(iii) data prevăzută la art. 316 alin. (11) lit. g) din Codul fiscal, respectiv data comunicării deciziei privind înregistrarea, din oficiu, de către organele fiscale competente, în cazurile prevăzute la art. 316 alin. (2), (4) și (6), dacă persoana impozabilă nu aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 310² din Codul fiscal;”.

7. În anexa nr. 1, la capitolul II punctul 85, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) decizia privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA, având bifată căsuța corespunzătoare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 3 la ordin. Data înregistrării, din oficiu, în scopuri de TVA este data prevăzută la pct. 82 lit. b), subpct. (i), (ii) sau (iii), după caz;”.

8. În anexa nr. 1, la capitolul III secțiunea 1, punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6. Împotriva deciziei privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA se poate formula contestație la organul fiscal emitent, în conformitate cu dispozițiile art. 269 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, în termen de 45 de zile de la data comunicării, potrivit art. 270 alin. (1) din același act normativ.”

9. În anexa nr. 1, la capitolul III secțiunea 1, după punctul 9 se introduce un nou punct, punctul 10, cu următorul cuprins:

„10. Dacă persoana impozabilă este înregistrată în Spațiul privat virtual, certificatul de înregistrare în scopuri de TVA se poate comunica prin mijloace electronice de transmitere la distanță, potrivit legii, prin intermediul Spațiului privat virtual.”

10. În anexa nr. 1, la capitolul III, după secțiunea a 5-a se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 5¹-a, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 5¹-a

Anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, în situația în care persoanele impozabile cu sediul activității economice în alt stat membru și care sunt înregistrate în scopuri de TVA în România conform art. 316 din Codul fiscal optează pentru aplicarea, în România, a regimului special de scutire pentru mici întreprinderi în România pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate în România

1. Organele fiscale anulează, din oficiu, în temeiul art. 316 alin. (11) lit. i) și art. 310² alin. (7) din Codul fiscal, înregistrarea în scopuri de TVA a persoanelor impozabile cu sediul activității economice în alt stat membru și înregistrate în scopuri de TVA în România conform art. 316 din Codul fiscal, dacă optează pentru aplicarea, în România, a regimului special de scutire pentru mici întreprinderi în România pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate în România.

2. Anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA se face de către organul fiscal competent, potrivit prezentei secțiuni, ori de câte ori Administrația fiscală pentru contribuabili nerezidenți din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București, prin structura competentă în administrarea regimului special de scutire, prevăzut la art. 310² din Codul fiscal, transmite organului fiscal informația privind validarea, în România, a codului individual de identificare menționat la art. 284 alin. (3) lit. b) din Directiva 112, atribuit de statul membru de stabilire pentru aplicarea și în România a regimului special de scutire.

3. Informarea de la pct. 2 se face printr-un referat întocmit de structura competentă în administrarea regimului special de scutire, prevăzut la art. 310² din Codul fiscal, care va conține și data la care codul individual de identificare, atribuit de statul membru de stabilire, devine valid în România. Referatul se comunică după aprobarea de către conducerea Administrației fiscale pentru contribuabili nerezidenți din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București.

4. Compartimentul de specialitate din cadrul organului fiscal competent întocmește, pentru fiecare contribuabil pentru care a primit informarea din partea Administrației fiscale pentru contribuabili nerezidenți, următoarele documente:

a) referatul, întocmit potrivit modelului prevăzut în anexă, prin care propune anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA și anularea certificatului de înregistrare în scopuri de TVA;

b) proiectul deciziei privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 4 la ordin, având bifată căsuța corespunzătoare.

5. Documentele prevăzute la pct. 4 se verifică și se avizează de șeful compartimentului de specialitate și de conducătorul adjunct al unității fiscale, în situația în care în structura unității fiscale este aprobat postul de conducător adjunct. Referatul și decizia se înaintează spre aprobare conducătorului unității fiscale.

6. Data anulării, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA este data la care devine valid în România codul individual de identificare, atribuit de statul membru de stabilire.

7. Începând cu data prevăzută la pct. 6, se anulează și certificatul de înregistrare în scopuri de TVA.

8. Dispozițiile pct. 5 și 6 din secțiunea 1 se aplică în mod corespunzător.”

11. În anexa nr. 1, la capitolul IV, punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. Împotriva deciziei pentru îndreptarea erorilor privind înregistrarea în scopuri de TVA/anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA se poate formula contestație la organul fiscal emitent, în conformitate cu dispozițiile art. 269 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, în termen de 45 de zile de la data comunicării, potrivit art. 270 alin. (1) din același act normativ.”

12. Anexa nr. 3 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezentul ordin.

13. Anexa nr. 4 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezentul ordin.

14. La anexa nr. 5 „Decizie pentru îndreptarea erorilor privind înregistrarea în scopuri de TVA/anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA”, ultimul paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație la organul fiscal emitent, în conformitate cu dispozițiile art. 269 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 45 de zile de la data comunicării, potrivit art. 270 alin. (1) din același act normativ.”

Art. III. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.011/2016 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare, la cerere, în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor art. 316 alin. (12) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 3 august 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În anexa nr. 1, la secțiunea 1, punctele 4 și 5 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„4. Persoanele impozabile, care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit prevederilor art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, depun la organul fiscal competent formularul de declarație de mențiuni destinat categoriei din care fac parte (010, 013, 015, 016, 020, 030, 040, 070, 093, după caz) sau formularul (700) «Declarație pentru înregistrarea/modificarea în mediu electronic a mențiunilor ulterioare înregistrării fiscale, precum și pentru radierea înregistrării fiscale», în care completează rândurile destinate înregistrării în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, denumit în continuare *cerere de înregistrare în scopuri de TVA*.

5. Cererea de înregistrare se completează potrivit instrucțiunilor de completare a rândurilor destinate înregistrării în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, din formularul de declarație de mențiuni și se depune, însoțită de documentația prevăzută de prezenta procedură sau de alte dispoziții legale în vigoare, la registratura organului fiscal competent sau prin poștă cu confirmare de primire ori prin mijloace electronice de transmitere la distanță, potrivit legii, după caz.”

2. În anexa nr. 1, la secțiunea 1 punctul 11, litera b) se abrogă.

3. În anexa nr. 1, la secțiunea 1 punctul 11, literele e), f) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) șeful unității fiscale municipale;

f) șeful unității fiscale orășenești;

g) șeful unității fiscale comunale;”.

4. În anexa nr. 1, la secțiunea 1 punctul 12, litera b) se abrogă.

5. În anexa nr. 1, la secțiunea 1, punctele 14 și 16 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„14. Împotriva deciziilor prevăzute la pct. 9 lit. b) și c) se poate formula contestație la organul fiscal emitent, în conformitate cu dispozițiile art. 269 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, în termen de 45 de zile de la data comunicării, potrivit art. 270 alin. (1) din același act normativ.

„16. (1) Certificatul de înregistrare în scopuri de TVA, având înscrisă data înregistrării, se comunică persoanei impozabile în condițiile prevăzute de art. 47 din Codul de procedură fiscală.

(2) Dacă persoana impozabilă este înregistrată în Spațiul privat virtual, certificatul de înregistrare în scopuri de TVA se poate comunica prin mijloace electronice de transmitere la distanță, potrivit legii, prin intermediul Spațiului privat virtual.”

6. În anexa nr. 1, la secțiunea a 2-a punctul 2, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. (1) După primirea cererii de înregistrare în scopuri de TVA, compartimentul de specialitate verifică următoarele.”

7. În anexa nr. 1, la secțiunea a 3-a punctul 2, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. (1) După primirea Cererii de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, potrivit art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, compartimentul de specialitate verifică următoarele.”

8. În anexa nr. 1, la secțiunea a 4-a punctul 1, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Condiția de la alin. (1) lit. a), privind depunerea tuturor deconturilor de TVA (formular 300) nedepuse la termen, se consideră îndeplinită dacă, pentru perioada aferentă deconturilor nedepuse, persoanei impozabile i s-a comunicat o decizie de impunere de către organul de inspecție fiscală sau o decizie de impunere, din oficiu, de către organul fiscal competent, rămasă definitivă conform art. 107 alin. (5) din Codul de procedură fiscală.”

9. În anexa nr. 1, la secțiunea a 5-a, punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. Prin completarea casetei corespunzătoare din cererea de înregistrare în scopuri de TVA, persoana impozabilă declară pe propria răspundere că va desfășura activități economice.”

10. În anexa nr. 1, la anexa nr. 1 „Notificare pentru soluționarea Cererii de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, potrivit art. 316 alin. (12) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare”, primul paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„Din analiza datelor furnizate prin Cererea de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, potrivit art. 316 alin. (12) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, înregistrată la organul fiscal cu nr., a rezultat că este necesară corectarea/completarea acestei cereri/a documentației prezentate, după cum urmează:

11. În anexa nr. 3, ultimul paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație la organul fiscal emitent, în conformitate cu dispozițiile art. 269 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 45 de zile de la data comunicării, potrivit art. 270 alin. (1) din același act normativ.”

12. În anexa nr. 4, ultimul paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație la organul fiscal emitent, în conformitate cu dispozițiile art. 269 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 45 de zile de la data comunicării, potrivit art. 270 alin. (1) din același act normativ.”

Art. IV. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.131/2025 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 8 septembrie 2025, se modifică după cum urmează:

1. În anexa nr. 2, rândul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Rândul 16 — se evidențiază sumele rezultate din corectarea informațiilor de la rd. 9, 9.1, 10, 10.1, 11, 11.1 și 12 din deconturile anterioare, ajustările bazei de impozitare prevăzute la art. 287 din Codul fiscal pentru care exigibilitatea taxei intervine în perioada de raportare, conform art. 282 alin. (9) și (10), după caz, din Codul fiscal, dar care au fost generate de operațiuni pentru care cota de taxă pe valoarea adăugată aplicată a fost de 24%, 20%, 19%, 9% sau 5%, operațiuni pentru care exigibilitatea taxei intervine în perioada de raportare, dar pentru care se aplică cota de 24%, 20%, 19%, 9% sau 5%, sumele rezultate din regularizările prevăzute de art. 291 alin. (6) din Codul fiscal datorate modificării cotelor de TVA, precum și orice alte sume rezultate din regularizările prevăzute de legislația în vigoare datorate unor evenimente, cu excepția celor prevăzute la art. 287 din Codul fiscal, care determină modificarea datelor declarate inițial, cum ar fi nedeclararea din eroare a operațiunii în perioada în care intervine exigibilitatea.”

2. În anexa nr. 2, rândul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Rândul 34 — se evidențiază sumele rezultate din corectarea taxei deduse, conform art. 297 și 298 din Codul fiscal, în cazul persoanelor care efectuează numai operațiuni cu drept de deducere, sau art. 298 și 300 din Codul fiscal, în cazul persoanelor impozabile cu regim mixt, aferentă operațiunilor înscrise la rd. 24, 24.1, 25, 25.1, 26 și 27 din deconturile anterioare, ajustările prevăzute la art. 287 din Codul fiscal, a căror exigibilitate este ulterioară datei de 1 ianuarie 2017, dar care au fost generate de operațiuni pentru care cota de taxă pe valoarea adăugată aplicată a fost de 24%, 20%, 19%, 9% sau 5%, potrivit dispozițiilor art. 282 alin. (9) și (10), după caz, din Codul fiscal, operațiuni pentru care exigibilitatea taxei intervine în perioada de raportare, dar pentru care se aplică cota de 24%, 20%, 19%, 9% sau 5%, sumele rezultate din regularizările prevăzute de art. 291 alin. (6) din Codul fiscal datorate modificării cotelor de TVA, precum și orice alte sume rezultate din regularizările prevăzute de legislația în vigoare datorate unor evenimente, cu excepția celor prevăzute la art. 287 și 315¹ din Codul fiscal, care determină modificarea datelor declarate inițial, cum ar fi nedeclararea din eroare a operațiunii în perioada în care intervine exigibilitatea.”

Art. V. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. VI. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. VII. — Structurile competente din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, inclusiv Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, precum și direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și unitățile fiscale subordonate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Adrian Nicușor Nica

București, 2 decembrie 2025.
Nr. 2.633.

Sigla
D.G.R.F.P./
D.G.A.M.C.

MINISTERUL FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice/
Direcția generală de administrare a marilor contribuabili
Unitatea fiscală
Nr.

Număr de înregistrare ca operator de date
cu caracter personal

Adresa
Tel.:
Fax:
E-mail:

DECIZIE

**privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA, potrivit prevederilor art. 316 alin. (10)/art. 317 alin. (4)
din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare**

Către: Denumirea/Numele și prenumele
Domiciliul fiscal:
localitatea, str. nr.
bl., et., ap., județul/sectorul.....
Codul de identificare fiscală

În baza prevederilor art. 316 alin. (10)/art. 317 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (*Codul fiscal*), a normelor metodologice de aplicare a acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările și completările ulterioare (*Normele metodologice*), a Notificării privind înregistrarea în scopuri de TVA, din oficiu, nr. din și a Referatului de analiză privind înregistrarea în scopuri de TVA, din oficiu, nr. din/a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare și/sau a Raportului de inspecție fiscală nr. din, vă comunicăm următoarele:

Potrivit informațiilor și documentelor existente la organul fiscal aveți obligația:

☐ să vă înregistrați în scopuri de TVA potrivit dispozițiilor art. 316 din Codul fiscal și ale Normelor metodologice;
sau

☐ să vă înregistrați în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare sau pentru servicii, potrivit dispozițiilor art. 317 din Codul fiscal și ale Normelor metodologice.

Întrucât nu ați solicitat înregistrarea până în prezent, se procedează la înregistrarea în scopuri de TVA, din oficiu:

☐ începând cu data de la care încetează aplicarea regimului special de scutire prevăzut la art. 310² din Codul fiscal, respectiv de la data de, potrivit art. 316 alin. (11) lit. e) din Codul fiscal;

☐ începând cu data depășirii plafonului de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1) din Codul fiscal, respectiv de la data de, potrivit art. 316 alin. (11) lit. f) din Codul fiscal;

☐ începând cu data comunicării prezentei decizii, potrivit art. 316 alin. (11) lit. g) din Codul fiscal;

☐ începând cu data comunicării prezentei decizii, potrivit art. 317 din Codul fiscal.

Ca urmare, veți proceda la aplicarea prevederilor legale prevăzute de titlul VII „Taxa pe valoarea adăugată” din Codul fiscal.

Motivația înregistrării în scopuri de TVA, din oficiu:

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație la organul fiscal emitent, în conformitate cu dispozițiile art. 269 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 45 de zile de la data comunicării, potrivit art. 270 alin. (1) din același act normativ.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

Sigla
D.G.R.F.P./
D.G.A.M.C.

MINISTERUL FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice/
Direcția generală de administrare a marilor contribuabili
Unitatea fiscală
Nr.

Număr de înregistrare ca operator de date
cu caracter personal

Adresa
Tel.:
Fax:
E-mail:

DECIZIE

privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA, potrivit prevederilor art. 316 alin. (11)/art. 317 alin. (9) sau alin. (11) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

Către: Denumirea/Numele și prenumele
Domiciliul fiscal:
localitatea, str. nr.
bl., et., ap., județul/sectorul.....
Codul de identificare fiscală

În baza prevederilor art. 316 alin. (11)/art. 317 alin. (9) sau (11) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (*Codul fiscal*), și a Referatului de analiză privind anularea înregistrării în scopuri de TVA, din oficiu, nr. din, vă comunicăm că:

☐ înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316/art. 317 din Codul fiscal a fost anulată cu data de, ca urmare a declarării stării de inactivitate fiscală;

☐ înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316/art. 317 din Codul fiscal a fost anulată cu data de, ca urmare a înscrierii în registrul comerțului a stării de inactivitate temporară;

☐ înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal a fost anulată, potrivit art. 316 alin. (11) lit. c) din Codul fiscal, cu data comunicării prezentei decizii, întrucât persoana impozabilă/asociații/administratorii are/au înscrise în cazierul fiscal infracțiuni și/sau atragerea răspunderii solidare cu debitorul;

☐ înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal a fost anulată, potrivit art. 316 alin. (11) lit. d) din Codul fiscal, cu data de, întrucât nu ați depus niciun decont de taxă pe valoarea adăugată pentru 6 luni consecutive sau pentru două trimestre calendaristice consecutive, după caz, în funcție de perioada fiscală utilizată;

☐ înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal a fost anulată, potrivit art. 316 alin. (11) lit. e) din Codul fiscal, cu data de, întrucât în deconturile de TVA depuse pentru 6 luni consecutive sau pentru două trimestre calendaristice consecutive, în funcție de perioada fiscală utilizată, nu au fost evidențiate operațiuni realizate în cursul acestor perioade de raportare;

☐ înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal a fost anulată, potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal, cu data comunicării prezentei decizii, întrucât persoana impozabilă prezintă risc fiscal ridicat;

☐ înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal a fost anulată, potrivit art. 316 alin. (11) lit. i) din Codul fiscal, începând cu data la care a devenit valid codul individual de identificare, menționat la art. 284 alin. (3) lit. b) din Directiva 112, valabil pentru aplicarea regimului special de scutire prevăzut la art. 310² din Codul fiscal, respectiv începând cu data de;

☐ înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal a fost anulată cu data de, ca urmare a înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 din același cod;

☐ înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316/art. 317 din Codul fiscal a fost anulată cu data comunicării prezentei decizii, întrucât nu erați persoană obligată să solicitați înregistrarea sau nu aveți dreptul să solicitați înregistrarea în scopuri de TVA.

Motivația anulării înregistrării în scopuri de TVA, din oficiu:

Vă înștiințăm, totodată, că la data anulării înregistrării în scopuri de TVA se anulează și Certificatul de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată seria nr.

De asemenea, vă înștiințăm că la data anulării înregistrării în scopuri de TVA se radiază și înscrierea în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, dacă erați înscris în acest registru.

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație la organul fiscal emitent, în conformitate cu dispozițiile art. 269 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 45 de zile de la data comunicării, potrivit art. 270 alin. (1) din același act normativ.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 356

din 6 octombrie 2025

Dosar nr. 726/1/2025

Elena Diana Tămagă

— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului

Carmen Maria Ilie

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Gheza Attila Farmathy

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Maria Hrudei

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Doina Vișan

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Ionel Florea

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Alina Pohrib

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Veronica Dumitrache

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Ramona Maria Gliga

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Mihnea-Adrian Tănase

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Andra-Monica Asănică

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Alexandru-Răzvan George Popescu

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Alina-Gianina Prelipcean

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 726/1/2025, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Elena Diana Tămagă, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent-șef Felicia Laura Nae, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare

sesizarea formulată de Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 4.464/256/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, iar intimata-petentă A — S.A. a formulat punct de vedere cu privire la chestiunea de drept, prin care solicită respingerea sesizării ca inadmisibile, având în vedere că problema de drept a cărei interpretare se solicită nu prezintă un grad real de dificultate.

6. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării formulate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin încheierea din 4 martie 2025, în Dosarul nr. 4.464/256/2023, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (4) din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă în interpretarea dispozițiilor art. 50 lit. a) și ale art. 58 lit. f) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, respectiv art. 4 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 333/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 301/2012, obligația conducătorilor unităților prevăzute la art. 2 alin. (1) din lege presupune inclusiv organizarea și funcționarea pazei pe durata transporturilor pe calea ferată a altor bunuri decât cele prevăzute la art. 24-25 din lege?

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 333/2003*)

„Art. 50. — Conducătorii unităților prevăzute la art. 2 alin. (1), în care funcționează sisteme de pază, au următoarele obligații:
a) răspund de organizarea și funcționarea pazei unităților, bunurilor și valorilor pe care le dețin, cu orice titlu.”

„Art. 58. — Constituie contravenții la prezenta lege următoarele fapte:

(...)

f) neîndeplinirea de către conducătorii unităților a obligațiilor prevăzute la art. 50;”.

9. Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 301/2012 (*Normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 301/2012*)

„Art. 4. — (1) Conducătorii unităților care dețin sau operează cu bunuri, valori sau numerar au obligația implementării unor măsuri eficiente în scopul asigurării protecției personalului și a valorilor pe timpul manipulării, procesării, depozitării sau transportului și descurajării săvârșirii infracțiunilor contra patrimoniului, precum și în scopul acordării sprijinului necesar organelor judiciare în vederea identificării făptuitorilor.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

10. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Judecătoriei Medgidia, cu nr. 4.465/256/2023, petenta A — S.A. a solicitat, în contradictoriu cu intimatul Inspectoratul General al Poliției Române, anularea procesului-verbal de contravenție seria PF nr. xxx/25.04.2023, cu obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată.

11. În motivare, a susținut că la data de 24.04.2023 a fost sancționată contravențional cu amendă în cuantum de 2.000 lei pentru nerespectarea dispozițiilor art. 50 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 333/2003, reținându-se că nu a asigurat paza bunurilor transportate cu trenul de marfă nr. 57404023, încărcat cu cereale.

Totodată, a susținut că procesul-verbal de contravenție este nul absolut, întrucât fapta reținută în sarcina sa nu întrunește elementele constitutive ale unei contravenții, în condițiile în care nu există o prevedere legală care să instituie în sarcina sa obligația de a asigura paza acestor produse pe timpul transportului.

12. Prin Sentința civilă nr. 1.688 din 20.11.2023, pronunțată în Dosarul nr. 4.465/256/2023, Judecătoria Medgidia a admis plângerea contravențională formulată de petenta A — S.A., în contradictoriu cu intimatul Inspectoratul General al Poliției Române; a anulat procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției seria PF nr. xxx/25.04.2023 și a obligat intimatul la plata sumei de 20 de lei către petentă, cu titlu de cheltuieli de judecată.

În considerentele sentinței s-a avut în vedere faptul că bunurile în discuție se aflau în curs de transportare, nefiind poziționate într-un loc fix, astfel că devin aplicabile dispozițiile speciale cuprinse în art. 24 și 25 din Legea nr. 333/2003.

Astfel, s-a reținut că, în ipoteza transportării bunurilor, legea restrânge categoria de bunuri pentru care se impune paza acestora și implicit sfera răspunderii contravenționale, având în vedere că în ipoteza în care anumite bunuri sunt în tranzit pe teritoriul țării, obligația asigurării pazei vizează bunurile menționate expres în textele de lege anterior menționate, nu și paza cerealelor, cum este cazul în speță, motiv pentru care a considerat că societatea nu se face vinovată de săvârșirea contravenției reținute în sarcina sa.

13. Împotriva sentinței instanței de fond a declarat apel intimatul Inspectoratul General al Poliției Române, solicitând admiterea apelului și modificarea hotărârii instanței de fond, în sensul constatării legalității și temeiniciei procesului-verbal de contravenție atacat și respingerii plângerii contravenționale.

În esență, apelantul a susținut că, deși vagoanele din compunerea trenului nr. 57404023 au circulat cu trapele de încărcare/descărcare închise, tipurile de încuietori folosite nu sunt sigure, conform cerințelor imperative ale art. 3 alin. (3) din Legea nr. 333/2003, astfel că petenta nu a respectat obligațiile legale ce îi reveneau conform art. 3 alin. (1) din Legea nr. 333/2003.

De asemenea, a considerat că în mod corect a aplicat petentei sancțiunea amenzii în cuantum de 2.000 de lei, pentru nerespectarea prevederilor art. 58 lit. a) din Legea nr. 333/2003.

A mai susținut că fapta contravențională a fost constatată personal de agentul constatat, astfel că procesul-verbal atacat se bucură de prezumția de temeinicie, iar fapta prezintă un grad de pericol deosebit, atât prin consecințe, cât și prin împrejurările în care s-a produs, în condițiile în care neasigurarea pazei vagoanelor constituie o vulnerabilitate în zona căii ferate.

Totodată, a învederat că singurul argument al instanței de fond este lipsa obligației de a asigura paza bunurilor de către societate, concluzie vădit contrară prevederilor legale pentru care societatea a fost sancționată.

14. La termenul de judecată din data de 4 martie 2025, Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și a suspendat judecata cauzei până la soluționarea sesizării.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

15. Instanța de trimitere a reținut că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care: de lămurirea problemei de drept enunțate depinde soluționarea pe fond a cauzei; problema de drept este nouă, întrucât nu există o jurisprudență consolidată la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la aplicabilitatea art. 58 lit. f) din Legea nr. 333/2003 în materia transportului de mărfuri pe calea ferată și nici la nivelul instanțelor judecătorești naționale; dificultatea de interpretare, în opinia instanței de trimitere, este suficient de mare încât să impună folosirea mecanismului de unificare a practicii judiciare, aceasta decurgând din faptul că norma cuprinsă în art. 50 din Legea nr. 333/2003 este lacunară și îndoielnică, pentru aplicarea acesteia fiind necesară corelarea cu alte dispoziții legale din cuprinsul actului normativ și a normelor de aplicare ale acestuia; problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

16. S-a reținut că la nivelul Tribunalului Constanța a fost identificată practică neunitară în dosarele având ca obiect plângeri contravenționale formulate împotriva unor procese-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor încheiate în temeiul Legii nr. 333/2003, iar practica neunitară identificată a vizat paza vagoanelor încărcate cu alte mărfuri decât produsele petroliere (în privința cărora practica este unitară), respectiv cu cereale, cărbune sau ciment.

17. Într-o primă orientare jurisprudențială s-a opinat că societățile care au ca obiect de activitate transportul de mărfuri pe calea ferată răspund contravențional pentru neîndeplinirea obligației de asigurare a pazei vagoanelor în timpul staționării în stațiile feroviare, indiferent de marfă.

Argumentul în acest caz a constatat în aceea că art. 2 alin. (1) din Legea nr. 333/2003 impune o obligație de asigurare a pazei tuturor societăților care dețin bunuri cu orice titlu și că art. 24 alin. (1) din Legea nr. 333/2003 prevede condiții suplimentare privind paza transportului de bunuri și valori constând în sume de bani, titluri de credite, cecuri sau alte înscrisuri de valoare, metale și pietre prețioase, descrise ca produse cu caracter special, însă o atare dispoziție nu conduce la anihilarea obligației generale de asigurare a pazei bunurilor deținute, atunci când ele sunt transportate și nu fac parte dintre cele descrise de norma mai sus redată.

Referitor la această orientare jurisprudențială s-a mai reținut că în interpretarea art. 25 alin. (1) din Legea nr. 333/2003, legiuitorul a avut în vedere că obligația de asigurare a pazei subzistă pentru orice tip de transport de bunuri și valori, aceasta intervenind doar în privința situațiilor pentru care apreciază că se impune o încadrare mai strictă, cum este cazul transportului anumitor categorii de bunuri, considerate susceptibile de a da naștere unei stări mai ridicate de pericol.

18. Într-o a doua orientare jurisprudențială s-a considerat că societățile care au ca obiect de activitate transportul de mărfuri pe calea ferată răspund contravențional pentru neîndeplinirea obligației de asigurare a pazei vagoanelor în timpul staționării în stațiile feroviare numai în cazul mărfurilor care se încadrează la art. 24 din Legea nr. 333/2003.

Această orientare a fost întemeiată pe argumentul conform căruia paza bunurilor pe timpul transportului se realizează potrivit art. 24 din capitolul III „Paza transporturilor bunurilor și valorilor, precum și a transporturilor cu caracter special” din Legea nr. 333/2003, din care rezultă că obligația de asigurare a pazei bunurilor pe timpul transportului există numai atunci când bunurile se încadrează în categoriile expres enumerate în acest text de lege.

S-a mai reținut că este adevărat că formele de pază pot fi diverse și că, în afară de cele indicate la art. 24 din Legea nr. 333/2003, legiuitorul a mai prevăzut și alte mijloace de asigurare a pazei, cum sunt cele de la art. 3 alin. (3) din actul normativ menționat anterior, care obligă conducătorii unităților să execute împrejurări, grilaje, obloane, încuietori sigure, iluminat de securitate, sisteme de alarmă sau alte asemenea, însă acest articol se referă la bunurile deținute în unități și nu la cele transportate.

O asemenea concluzie rezultă din interpretarea gramaticală a textului de lege, care prevede în mod expres faptul că aceste mijloace necesare asigurării pazei bunurilor se aplică în cazul unităților unde nu este posibilă realizarea unui sistem de pază organizat, fără să fie făcută vreo referire la transportul altor bunuri decât cele indicate de art. 24 din Legea nr. 333/2003.

Totodată, s-a reținut că și din interpretarea sistematică rezultă aceeași concluzie, atâta timp cât art. 3 aparține capitolului I din Legea nr. 333/2003, care se referă la paza unităților prevăzute la art. 2 alin. (1) din același act normativ, și anume ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, regiile autonome, companiile și societățile naționale, institutele naționale de cercetare-dezvoltare, societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, astfel că mijloacele de pază prevăzute de art. 3 alin. (3) din Legea nr. 333/2003 se aplică numai unităților indicate la art. 2 alin. (1) din același act normativ, unde nu este posibilă realizarea unui sistem de pază organizat, nefiind aplicabile și în cazul transporturilor.

În acest context, s-a apreciat că singurele dispoziții legale care instituie obligația de pază a transporturilor bunurilor și valorilor, precum și a transporturilor cu caracter special sunt cele ale art. 24 din Legea nr. 333/2003, iar acestea se referă exclusiv la categoriile expres enumerate de legiuitor.

19. În cauză, instanța de apel, Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal a pus în discuție oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept care să vizeze interpretarea și aplicarea prevederilor art. 50 lit. a) din Legea nr. 333/2003, în raport cu dispozițiile art. 24 și 25 din Legea nr. 333/2003 și cu dispozițiile Normelor metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 301/2012.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

20. Apelantul-intimat Inspectoratul General al Poliției Române a formulat precizări, prin care a arătat că în raport cu circumstanțele cauzei pot fi aplicate prevederile referitoare la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

21. Intimata-petentă A — S.A. a solicitat respingerea propunerii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, ca inadmisibilă, având în vedere că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate.

A susținut că Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu se substituie atributului fundamental al instanțelor, de interpretare și aplicare a legii, ci se limitează la a facilita judecătorului eliminarea ambiguităților ori a dificultăților privind interpretarea unor texte de lege, aspect reținut și de jurisprudența constantă a instanței supreme (Decizia nr. 45/2021, Decizia nr. 47/2021, Decizia nr. 21/2023, Decizia nr. 27/2023, Decizia nr. 32/2023, Decizia nr. 41/2023 și Decizia nr. 45/2023).

În esență, a considerat că nu este îndeplinită condiția privind existența unei chestiuni de drept reale, care să necesite o rezolvare de principiu, astfel cum prevăd dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care dispozițiile a căror interpretare se solicită sunt clare, în sensul că nu există obligația legală de a asigura paza bunurilor — cereale —, transportate pe calea ferată cu personal propriu sau personal al unei societăți specializate de pază și protecție sau cu efective compuse din jandarmi.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

22. Instanța de trimitere a apreciat că se impune interpretarea dispozițiilor art. 58 lit. f) din Legea nr. 333/2003, cu privire la includerea obligației conducătorului unității de a asigura paza transporturilor de mărfuri pe calea ferată.

În acest sens, au fost avute în vedere dispozițiile art. 3 alin. (1) și (3) din Legea nr. 333/2003, conform cărora, în funcție de importanța, specificul și valoarea bunurilor pe care le dețin, conducătorii unităților prevăzute la art. 2 alin. (1), cu sprijinul de specialitate al Poliției, stabilesc modalități concrete de organizare și de executare a pazei, după caz, cu efective de jandarmi, pază cu polițiști locali, pază proprie sau pază prin societăți specializate.

Aceste dispoziții legale sunt transpuse în cuprinsul normelor de aplicare a Legii nr. 333/2003, în art. 4 alin. (1) din Normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 301/2012, potrivit cărora conducătorii unităților care dețin sau operează cu bunuri, valori sau numerar au obligația implementării unor măsuri eficiente în scopul asigurării protecției personalului și a valorilor pe timpul manipulării, procesării, depozitării sau transportului și descurajării săvârșirii de infracțiuni contra patrimoniului, precum și în scopul acordării sprijinului necesar organelor judiciare în vederea identificării făptuitorilor.

Astfel, din interpretarea coroborată a dispozițiilor legale, inclusiv a celor cuprinse în art. 50 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 333/2003, conform cărora conducătorii unităților prevăzute la art. 2 alin. (1) răspund de organizarea și funcționarea pazei unităților, bunurilor și valorilor pe care le dețin, cu orice titlu, rezultă că există o obligație pozitivă, de rezultat, instituită de legiuitor în sarcina subiectului activ al contravenției, de a asigura paza valorilor pe timpul transportului. O asemenea concluzie are în vedere scopul Legii nr. 333/2003, redată de legiuitor în art. 1 din acest act normativ, prin adoptarea reglementării urmărindu-se asigurarea siguranței obiectivelor, bunurilor și valorilor împotriva oricăror acțiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate, existența materială a acestora, precum și protejarea persoanelor împotriva oricăror acte ostile care le pot periclita viața, integritatea fizică sau sănătatea.

Instanța de trimitere a opinat în sensul că o interpretare diferită ar conduce la lăsarea fără efecte a normelor citate pentru o categorie importantă de mărfuri și situații factice, respectiv întregul transport pe calea ferată națională al mărfurilor comerciale ar fi exclus de la asigurarea sau luarea unor măsuri de pază eficiente împotriva sustragerilor sau distrugerilor, consecință pe care tribunalul a apreciat că legiuitorul nu a dorit-o și nu a avut-o în vedere la adoptarea reglementării.

Mai mult, în materia pazei obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecției persoanelor, unitățile prevăzute la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 333/2003 se supun autorizării sau aprobării măsurilor de pază de către poliția română prin aprobarea planurilor de pază specifice fiecărei unități. Prin instituirea acestei obligații, legiuitorul a impus unităților un nivel de conformare superior în materie contravențională, care, în opinia instanței de trimitere, include și obligația asigurării pazei bunurilor aflate în tranzit pe calea ferată sau luarea unor măsuri de pază eficiente cu privire la acestea, prin implementarea unor sisteme antiefracție sau sustragere care să prevină furtul ori distragerea mărfurilor.

A mai reținut că, de altfel, considerentele Curții Constituționale din cuprinsul Deciziei nr. 220/2023 din data de 20.04.2023 pot fi aplicate *mutatis mutandis* în prezenta cauză, putându-se considera că este rezonabilă opțiunea legiuitorului potrivit căreia, în vederea atingerii obiectivului urmărit prin adoptarea Legii nr. 333/2003, în sarcina conducătorilor unităților prevăzute la art. 2 alin. (1) din actul normativ anterior menționat s-a stabilit și obligația organizării și funcționării pazei pe durata transporturilor pe calea ferată, inclusiv a altor bunuri decât cele prevăzute la art. 24 și 25 din Legea nr. 333/2003.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

23. Curțile de apel Constanța (prin Tribunalul Constanța) și București au transmis hotărâri judecătorești relevante cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, iar curțile de apel Alba Iulia (Judecătoria Câmpeni), Bacău (Judecătoria Roman), București (Tribunalul Giurgiu, Tribunalul Ilfov și Judecătoria Buftea), Iași și Ploiești (Tribunalul Dâmbovița) au comunicat punctele de vedere teoretice ale judecătorilor asupra aceleiași chestiuni, din care au rezultat două opinii.

24. Astfel, *într-o opinie* s-a apreciat că dispozițiile art. 58 lit. f) din Legea nr. 333/2003 trebuie interpretate în sensul că includ obligația conducătorului unității de a asigura paza transporturilor de marfă pe calea ferată și pentru alte bunuri decât cele prevăzute la art. 24 și 25 din actul normativ anterior menționat.

25. S-a argumentat că art. 2 alin. (1) din Legea nr. 333/2003 se referă și la organizarea și funcționarea pazei pe durata transportului altor bunuri decât cele prevăzute la art. 24 și 25 din Legea nr. 333/2003, dat fiind faptul că art. 2 alin. (1) din Legea nr. 333/2003 menționează obligația de a asigura paza bunurilor sau a altor valori deținute cu orice titlu, în timp ce art. 24 și 25 din Legea nr. 333/2003 vizează o categorie mai restrânsă de bunuri, respectiv cele anume enunțate.

26. În sensul acestei opinii au fost identificate Decizia nr. 962/2024, pronunțată de Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.661/256/2023, și Decizia nr. 706/2024, pronunțată de Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 4.465/256/2023.

În cadrul Secției a II-a contencios administrativ și fiscal a Tribunalului București a fost identificat un singur dosar privind această problemă de drept, respectiv Dosarul nr. 44.811/299/2016, prin care s-a reținut că transportatorul feroviar are obligația de a asigura paza transportului bunurilor inclusiv pe perioada staționării.

În sensul aceleiași opinii au fost exprimate puncte de vedere de către judecătorii din cadrul curților de apel Alba Iulia (Judecătoria Câmpeni), Bacău (Judecătoria Roman), București (Tribunalul Giurgiu, Tribunalul Ilfov), Iași și Ploiești (Tribunalul Dâmbovița).

27. *Într-o altă opinie* s-a apreciat că obligația de a asigura paza bunurilor nu se extinde și asupra altor bunuri decât cele prevăzute în art. 24 și 25 din Legea nr. 333/2003.

28. S-a argumentat că art. 2 alin. (1) din Legea nr. 333/2003 instituie o obligație generală cu privire la bunurile pe care le dețin destinatarii textului de lege în incintele unde funcționează. Deși art. 2 alin. (1) nu face o astfel de distincție în mod expres, ea este subînțeleasă prin faptul că paza bunurilor pe timpul transportului este reglementată într-un capitol distinct al legii, respectiv capitolul III din Legea nr. 333/2003, iar art. 24 din aceeași lege prevede în mod expres care sunt categoriile de bunuri cărora trebuie să li se asigure paza pe perioada transportului.

29. În sensul acestei opinii au fost identificate următoarele hotărâri judecătorești: Decizia nr. 478/2024, pronunțată de Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 8.065/256/2022; Decizia nr. 397/2024, pronunțată de Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 3.746/256/2023; Decizia nr. 875/2021, pronunțată de Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 8.003/256/2020; Decizia nr. 282/2024, pronunțată de Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.738/256/2023; Sentința civilă nr. 1.697/2023, pronunțată de Judecătoria Medgidia în Dosarul nr. 3.746/256/2023, rămasă definitivă prin respingerea apelului.

De asemenea, în sensul acestei opinii au exprimat punct de vedere judecătorii din cadrul Judecătoriei Buftea.

30. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la problema de drept care formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

31. Prin Decizia Curții Constituționale nr. 591/2024 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 2 alin. (1), art. 3 alin. (1), art. 17 și ale art. 50 lit. a) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 16 iunie 2025, au fost reținute următoarele aspecte:

„Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 333/2003, unitățile prevăzute de lege (ministere și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, regiile autonome, companiile și societățile naționale, institutele naționale de cercetare-dezvoltare, societățile reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1066 din 17 noiembrie 2004, precum și alte organizații) sunt obligate să asigure paza bunurilor ori valorilor pe care le dețin cu orice titlu. Răspunderea pentru luarea măsurilor de asigurare a pazei revine conducătorilor unităților (art. 4), care au obligații exprese stabilite de lege (art. 50). Îndeplinirea obligațiilor se realizează, după caz, cu sprijinul de specialitate al unităților de poliție sau jandarmi competente teritorial (art. 51). Astfel, modalitățile concrete de organizare și de executare a pazei se stabilesc, potrivit art. 3 alin. (1) din lege, de către conducătorii unităților, cu sprijinul de specialitate al poliției, pentru sistemele civile de pază, sau al jandarmeriei, pentru cele militare. Criteriile pe baza cărora sunt stabilite aceste modalități sunt importanța, specificul și valoarea bunurilor deținute, iar executarea pazei se realizează în mai multe forme, după caz: cu efective de jandarmi, pază cu polițiști locali, pază proprie sau pază prin societăți specializate.

În temeiul art. 5 din lege, paza se organizează și se efectuează potrivit unui plan de pază. Acesta este întocmit de unitatea ale cărei bunuri sau valori se păzesc, cu avizul de specialitate al poliției [art. 5 alin. (1)]. În cazul unităților în care paza se asigură cu efective ale jandarmeriei, ale societăților specializate de pază și protecție, ale polițiștilor locali sau combinat, întocmirea planului de pază se face de către conducătorii unităților beneficiare împreună cu comandanții/șefii acestor efective [art. 5 alin. (4)]. Potrivit dispozițiilor art. 5 alin. (3), prin planul de pază se stabilesc, în principal, caracteristicile obiectivului păzit, numărul de posturi și amplasarea acestora, necesarul de personal pentru pază, amenajările, instalațiile și mijloacele tehnice de pază și de alarmare, consemnul posturilor, legătura și cooperarea cu alte organe cu atribuții de pază, regulile de acces, potrivit dispozițiilor conducătorului unității, precum și documentele specifice serviciului de pază. Documentele specifice necesare executării și evidenței serviciului de pază, cu excepția celui executat cu efective de jandarmi, și modelele acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului [art. 5 alin. (5)].

La unitățile unde nu este posibilă realizarea unui sistem de pază organizat, în temeiul art. 3 alin. (3) din lege, conducătorii acestora sunt obligați să execute împrejmuii, grilaje, obloane, încuietori sigure, iluminat de securitate, sisteme de alarmă sau alte asemenea mijloace necesare asigurării pazei și integrității bunurilor.

De asemenea, legea prevede, în cuprinsul dispozițiilor art. 27, obligația conducătorilor unităților care dețin bunuri, valori, suporturi de stocare a documentelor, a datelor și informațiilor cu caracter secret de stat de a asigura paza, mijloacele mecano-fizice de protecție și sistemele de alarmare împotriva efracției în locurile de păstrare, depozitare și manipulare a acestora,

precum și în locurile unde se desfășoară activități care au un asemenea caracter. Sistemele de alarmare sunt avizate de Direcția Generală de Poliție a Municipiului București ori de inspectoratul de poliție județean pe raza căruia se află obiectul, sub aspectul respectării cerințelor minime de securitate împotriva efracției.

Cu privire la paza căilor ferate, a pădurilor, a terenurilor forestiere, a fondurilor de vânătoare și de pescuit, a conductelor pentru transportul hidrocarburilor și al produselor petroliere, a sistemelor de irigații, a rețelelor telefonice și de transport al energiei electrice, art. 17 din lege prevede că se asigură de către operatorii economici de profil, în formele prevăzute de lege, respectiv cu efective de jandarmi, pază cu polițiști locali, pază proprie sau pază prin societăți specializate, după caz.”

32. În același sens este și Decizia Curții Constituționale nr. 656/2024 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), ale art. 3 alin. (1), ale art. 17 și ale art. 50 lit. a) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 26 mai 2025.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

33. Pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal nu au fost identificate cauze cu acest obiect, în condițiile în care competența privind soluționarea litigiilor având ca obiect anularea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor prevăzute de art. 58 din Legea nr. 333/2003 aparține, din punct de vedere material, conform dispozițiilor art. 65 din Legea nr. 333/2003, judecătorei în raza căreia a fost săvârșită contravenția, apelul fiind judecat de către tribunalul în circumscripția căruia se află instanța de fond.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

34. Judecătorul-raportor a apreciat că sesizarea este inadmisibilă, nefiind îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă pentru emiterea unei decizii interpretative prin care să fie tranșată chestiunea de drept sesizată, în condițiile în care nu este îndeplinită condiția privind noutatea problemei de drept supuse interpretării.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunile de drept ce se solicită a fi dezlegate, constată următoarele:

35. Instanța supremă reține că prezenta sesizare a fost întemeiată pe dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

Asupra admisibilității sesizării

36. Verificând îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege pentru admisibilitatea sesizării, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată că, potrivit dispozițiilor art. 519 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în temeiul cărora a fost formulată cererea de pronunțare a hotărârii prealabile, dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

37. Raportat la conținutul textului de lege citat, admisibilitatea sesizării formulate în vederea pronunțării hotărârii prealabile pentru rezolvarea de principiu a unor chestiuni de drept presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată pe rolul unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al

curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

b) existența unei chestiuni de drept;

c) de lămurirea chestiunii de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept să fie nouă și să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

38. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată că este îndeplinită condiția privind stadiul procesului în care a fost formulată cererea de pronunțare a hotărârii prealabile, instanța de trimitere fiind investită cu soluționarea unui apel declarat împotriva Sentinței civile nr. 1.688 din 20.11.2023, pronunțată în Dosarul nr. 4.465/256/2023, prin care Judecătoria Medgidia a soluționat o plângere contravențională, formulată în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, astfel că tribunalul urmează a pronunța o hotărâre definitivă.

39. Este îndeplinită și condiția privind existența legăturii dintre chestiunea de drept cu privire la care s-a solicitat lămurirea și modul de soluționare a fondului cauzei, în contextul în care existența sau inexistența obligației conducătorilor unităților prevăzute la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 333/2003 de a asigura paza pe durata transporturilor pe calea ferată și a altor bunuri decât cele prevăzute la art. 24 și 25 din lege constituie însăși chestiunea de drept litigioasă dedusă analizei instanței de fond și a celei de apel.

40. Nu este îndeplinită însă condiția privind noutatea chestiunii de drept deduse analizei pe calea mecanismului de unificare jurisprudențială reprezentat de hotărârea pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

41. În acest sens, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept subliniază faptul că noutatea chestiunii de drept supuse interpretării subzistă ori de câte ori problema de drept își are izvorul în reglementări recent intrate în vigoare, iar instanțele nu au dat încă acestora o interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial, de o anumită întindere sau consistență.

42. În practica instanței supreme cu privire la criteriile de stabilire și de identificare a cerinței noutății s-a statuat, cu caracter de principiu, că noutatea unei chestiuni de drept poate fi generată nu numai de reglementări nou-intrate în vigoare, care au un potențial mai mare de a conține probleme de drept noi, ci și de reglementări mai vechi, dacă instanța este chemată să se pronunțe asupra respectivei probleme de drept pentru prima dată sau dacă realitățile sociale și economice justifică o reevaluare a modului de interpretare și aplicare a acesteia.

43. Cu privire la momentul intrării prevederilor legale supuse interpretării în fondul activ al legislației, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată că Legea nr. 333/2003 a fost publicată inițial în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 22 iulie 2003, fiind republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 18 martie 2014, context în care nu se poate reține îndeplinirea condiției de noutate, normele legale aflate în discuție neavând caracterul unor prescripții legale de dată recentă.

44. Suplimentar celor anterior menționate, din examenul jurisprudențial al hotărârilor judecătorești atașate prezentului dosar se constată că instanțele s-au confruntat cu problema interpretării normelor juridice evocate în întrebarea preliminară, pronunțând, până în prezent, hotărâri definitive/rămase definitive sau aflate în faza recursului, privind problema existenței obligației conducătorilor unităților prevăzute la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 333/2003 de a asigura paza pe durata transporturilor pe calea ferată și a altor bunuri decât cele prevăzute la art. 24 și 25 din legea anterior menționată.

45. Mai mult, din verificarea hotărârilor judecătorești pronunțate, cele mai multe dintre acestea fiind definitive, se constată că s-au conturat două opinii, aparent contradictorii, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor menționate în sesizare, ceea ce creează premisele promovării unui recurs în interesul legii, conform art. 515 din Codul de procedură civilă, remediul nefiind cel al hotărârii preliminare, care are doar rolul de a preveni crearea unei jurisprudențe neunitare, iar nu de a o înlătura, în cazul în care deja s-au pronunțat hotărâri definitive opuse.

46. În acest sens, astfel cum s-a reținut și în cuprinsul încheierii de sesizare, s-a conturat deja o practică neunitară cu privire la soluționarea plângerilor formulate împotriva proceselor-verbale prin care s-au aplicat sancțiuni contravenționale pentru neîndeplinirea obligației de asigurare a pazei vagoanelor încărcate cu alte mărfuri decât produsele petroliere (în privința cărora practica este unitară), cum ar fi cereale, cărbune sau ciment.

47. Astfel, o primă orientare jurisprudențială este în sensul că societățile care au ca obiect de activitate transportul de mărfuri pe calea ferată răspund contravențional pentru neîndeplinirea obligației de asigurare a pazei vagoanelor în timpul staționării în stațiile feroviare, indiferent de marfă, opinie ce se regăsește în cuprinsul următoarelor hotărâri judecătorești: Decizia nr. 7.333 din 29.11.2017, pronunțată de Tribunalul București în Dosarul nr. 44.811/299/2016; Decizia nr. 203 din 28.02.2018, pronunțată de Tribunalul Dâmbovița în Dosarul nr. 9.883/315/2016; Decizia nr. 547 din 27.05.2019, pronunțată de Tribunalul Ialomița în Dosarul nr. 2.705/229/2017; Decizia nr. 21 din 20.01.2021, pronunțată de Tribunalul Arad în Dosarul nr. 6.444/55/2020; Decizia nr. 377 din 23.03.2022, pronunțată de Tribunalul Constanța în Dosarul nr. 2.449/256/2021; Decizia nr. 602 din 18.05.2022, pronunțată de Tribunalul Constanța în Dosarul nr. 2.448/256/2021; Decizia nr. 869 din 5.10.2022, pronunțată de Tribunalul Constanța în Dosarul nr. 7.526/256/2020; Decizia nr. 708 din 7.05.2023, pronunțată de Tribunalul Constanța în Dosarul nr. 7.348/256/2022; Decizia nr. 1.058 din 3.10.2023, pronunțată de Tribunalul Constanța în Dosarul nr. 8.138/256/2021; Decizia nr. 124 din 1.02.2024, pronunțată de Tribunalul Constanța în Dosarul nr. 84/256/2023; Decizia nr. 706 din 5.06.2024, pronunțată de Tribunalul

Constanța în Dosarul nr. 4.465/256/2023; Decizia nr. 962 din 25.09.2024, pronunțată de Tribunalul Constanța în Dosarul nr. 2.661/256/2023.

48. A doua orientare jurisprudențială, în sensul că societățile care au ca obiect de activitate transportul de mărfuri pe calea ferată răspund contravențional pentru neîndeplinirea obligației de asigurare a pazei vagoanelor în timpul staționării în stațiile feroviare numai în cazul mărfurilor care se încadrează în art. 24 din Legea nr. 333/2003, se regăsește în cuprinsul Deciziei nr. 478/2024, pronunțată de Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 8.065/256/2022; al Deciziei nr. 397/2024, pronunțată de Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 3.746/256/2023; al Deciziei nr. 875/2021, pronunțată de Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 8.003/256/2020; al Deciziei nr. 282/2024, pronunțată de Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.738/256/2023; al Sentinței nr. 1.687/2023, pronunțată de Judecătoria Medgidia în Dosarul nr. 3.746/256/2023, rămasă definitivă ca urmare a respingerii apelului; al Deciziei nr. 57/2021, pronunțată de Tribunalul Dâmbovița în Dosarul nr. 485/283/2020; al Deciziei nr. 1.752/2021, pronunțată de Tribunalul Dâmbovița în Dosarul nr. 9.545/283/2020.

49. Raportat la hotărârile judecătorești anterior menționate, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept apreciază că nu este îndeplinită condiția privind noutatea chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cereri de pronunțare a hotărârii prealabile, întrucât dispozițiile subsumate cererii de sesizare au făcut obiectul unei analize consistente, fiind cristalizate două opinii jurisprudențiale, astfel că finalitatea avută în vedere de legiuitor cu prilejul edictării dispozițiilor art. 519-521 din Codul de procedură civilă, aceea a preîntâmpinării jurisprudenței neunitare pe calea mecanismului hotărârii prealabile pentru rezolvarea de principiu a unor chestiuni de drept, nu mai poate fi asigurată.

50. În concluzie, reținând că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate reglementate de art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, în temeiul dispozițiilor art. 521 din Codul de procedură civilă, se va respinge prezenta sesizare, ca inadmisibilă.

ÎN ALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 4.464/256/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 50 lit. a) și ale art. 58 lit. f) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, respectiv art. 4 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 333/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 301/2012, obligația conducătorilor unităților prevăzute la art. 2 alin. (1) din lege presupune inclusiv organizarea și funcționarea pazei pe durata transporturilor pe calea ferată a altor bunuri decât cele prevăzute la art. 24 și 25 din lege?”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 6 octombrie 2025.

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ELENA DIANA TĂMAGĂ

Magistrat-asistent-șef,
Felicia Laura Nae

R A P O R T

detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale — candidat independent Ghenu George

Denumirea partidului politic/alianței politice/organizației cetățenilor aparținând minorităților naționale, numele și prenumele
candidatului independent: Ghenu George

Tipul procesului electoral: alegeri locale parțiale 2025

Data desfășurării procesului electoral: 7 decembrie 2025

În cazul candidatului independent se înscrie și funcția pentru care acesta a candidat: primar

Venituri electorale							
Circumscripția electorală	Numărul candidaților din circumscripția electorală	Numele și prenumele candidaților care au depus contribuții electorale	Proveniența contribuțiilor electorale ale candidaților (venituri proprii, donații sau împrumuturi)	Cuantumul total al contribuțiilor electorale ale candidaților provenite din venituri proprii	Cuantumul total al contribuțiilor electorale ale candidaților provenite din donații	Cuantumul total al contribuțiilor electorale ale candidaților provenite din împrumuturi	Cuantumul total al contribuțiilor electorale provenite din transferul fondurilor obținute în afara perioadei electorale virate în contul bancar județean sau al municipiului București
Dâmbovița	1	Ghenu George	Venituri proprii	5.300			
Cuantumul total al veniturilor electorale în circumscripția electorală					5.300,00		
Cuantumul total al contribuțiilor electorale provenite din transferul fondurilor obținute în afara perioadei electorale							

Cheltuieli electorale							
Circumscripția electorală/Nivelul central	Cuantumul total al cheltuielilor pentru producția și difuzarea materialelor de propagandă electorală la radio, televiziune și în presa scrisă	Cuantumul total al cheltuielilor pentru producția și difuzarea materialelor de propagandă electorală online	Cuantumul total al cheltuielilor pentru cercetări sociologice	Cuantumul total al cheltuielilor pentru afișe electorale	Cuantumul total al cheltuielilor pentru broșuri, pliante și alte materiale de propagandă electorală tipărite	Cuantumul total al cheltuielilor pentru închirierea de spații și echipamente și cheltuielilor de protocol destinate organizării de evenimente cu tematică politică, economică, culturală sau socială, pentru transport și cazare, pentru asistență juridică și alte tipuri de consultanță, precum și pentru plata serviciilor mandatarilor financiari	Cuantumul total al cheltuielilor pentru comisioane bancare
Dâmbovița		0,00	0,00	484,00	1.500,40	3.000,00	48,00
Cuantumul total al cheltuielilor în circumscripția electorală/la nivel central					5.032,40		
...					...		
Cuantumul total al veniturilor electorale					5.300,00		
Cuantumul total al cheltuielilor electorale					5.032,40		

Numele și prenumele mandatarului financiar teritorial	PFA MARDARE RALUCA-GEORGIANA — EXPERT CONTABIL TITULAR — MARDARE RALUCA GEORGIANA
Semnătura mandatarului financiar teritorial	
Data întocmirii raportului detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale	10.12.2025

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale — Partidul Național Liberal

Denumirea partidului politic/alianței politice/organizației cetățenilor aparținând minorităților naționale, numele și prenumele
candidatului independent: Partidul Național Liberal
Tipul procesului electoral: alegeri locale parțiale din data de 7.12.2025
Data desfășurării procesului electoral: 7 decembrie 2025

Venituri electorale							
Circumscripția electorală	Numărul candidaților din circumscripția electorală	Numele și prenumele candidaților care au depus contribuții electorale	Proveniența contribuțiilor electorale ale candidaților (venituri proprii, donații sau împrumuturi)	Cuantumul total al contribuțiilor electorale ale candidaților provenite din venituri proprii	Cuantumul total al contribuțiilor electorale ale candidaților provenite din donații	Cuantumul total al contribuțiilor electorale ale candidaților provenite din împrumuturi	Cuantumul total al contribuțiilor electorale provenite din transferul fondurilor obținute în afara perioadei electorale virate în contul bancar județean sau al municipiului București
Bihor	1	Dan Petru	venituri proprii	2.250,00			
Botoșani	1	Sigartău Ionuț-Cristian	venituri proprii	10.100,00			
București	1	Ciucu Ciprian	venituri proprii	133.000,00			
		Ciucu Ciprian	împrumuturi contractate de la persoane fizice			677.000,00	
Buzău	1	Moraru Mihai Răzvan	venituri proprii	80.000,00			
		Moraru Mihai Răzvan	împrumuturi contractate de la persoane fizice			697.000,00	
Caraș-Severin	1	Marcu Ion Florin	venituri proprii	20.000,00			
Constanța	2	Ionescu Alexandru	venituri proprii	250,00			
		Ionescu Alexandru	împrumuturi contractate de la persoane fizice			20.000,00	
		Niculcea Paul	venituri proprii	20.000,00			
Dâmbovița	1	Bidica George Raul	venituri proprii	21.600,00			
Dolj	1	Tănase Florin-Marian	venituri proprii	20.250,00			
Iași	1	Asoltanei Vasile	venituri proprii	20.250,00			
Maramureș	2	Holdiș Ioan	venituri proprii	20.250,00			
		Moș-Stoica Petru	venituri proprii	20.250,00			
Sibiu	1	Manițiu Eduard-Andrei	venituri proprii	20.250,00			
Nivel central							68.100,00
Cuantumul total al veniturilor electorale în circumscripția electorală					1.782.450,00		
Cuantumul total al contribuțiilor electorale provenite din transferul fondurilor obținute în afara perioadei electorale					68.100,00		

Cheltuieli electorale							
Circumscripția electorală/Nivelul central	Cuantumul total al cheltuielilor pentru producția și difuzarea materialelor de propagandă electorală la radio, televiziune și în presa scrisă	Cuantumul total al cheltuielilor pentru producția și difuzarea materialelor de propagandă electorală online	Cuantumul total al cheltuielilor pentru cercetări sociologice	Cuantumul total al cheltuielilor pentru afișe electorale	Cuantumul total al cheltuielilor pentru broșuri, pliante și alte materiale de propagandă electorală tipărite	Cuantumul total al cheltuielilor pentru închirierea de spații și echipamente și cheltuielilor de protocol destinate organizării de evenimente cu tematică politică, economică, culturală sau socială, pentru transport și cazare, pentru asistență juridică și alte tipuri de consultanță, precum și pentru plata serviciilor mandatarilor financiari	Cuantumul total al cheltuielilor pentru comisioane bancare
1	2	3	4	5	6	7	8
Bihor		900,00		100,00	1.000,00	200,00	35,00
Botoșani		2.040,00		701,80	2.178,00	5.000,00	180,20
București		241.865,71	80.051,18	6.534,00	402.037,50	79.007,42	30,12
Buzău	236.359,00	242.423,60		17.000,50	231.787,60	48.000,00	400,00
Caraș-Severin	8.000,00	6.000,00		200,00	1.800,00	3.800,00	104,08
Constanța		10.999,68		238,00	10.000,00	5.500,00	61,11

1	2	3	4	5	6	7	8
Dâmbovița		8.400,00		302,50	10.202,00	2.500,00	35,00
Dolj	4.501,20	6.002,01		544,50	4.622,20	1.000,00	45,00
Iași	2.500,00	6.000,00		700,59	8.125,50	2.000,00	25,00
Maramureș	8.900,00	9.800,00		847,00	17.278,00	3.500,00	35,00
Sibiu	2.194,00	6.017,00		1.994,15	1.789,60	5.000,00	1,35
Nivel central						68.000,00	30,00
Cuantumul total al cheltuielilor în circumscripția electorală/la nivel central					1.827.426,10		
...							
Cuantumul total al veniturilor electorale					1.850.550,00		
Cuantumul total al cheltuielilor electorale					1.827.426,10		

Numele și prenumele mandatarului financiar coordonator	Chelaru A. Lucica — expert contabil
Semnătura mandatarului financiar coordonator	
Data întocmirii raportului detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale	15.12.2025

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

